

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 194

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 mai 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
91/1998. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Instrumentului de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, adoptat de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997	2		
60. — Lege pentru ratificarea Instrumentului de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, adoptat de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997	2		
Instrument pentru amendarea Constituției Organizației Internaționale a Muncii.....	3		
117. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Instrumentului de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, adoptat de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997	3		
★			
381/1998. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și		Republica Portugheză pentru evitarea dublei impu- neri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impo- zitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997	4
		63. — Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impu- neri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impo- zitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997	4
		Convenție între România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fis- cale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	5-14
		120. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratifica- rea Convenției dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și pre- venirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, sem- nate la București la 16 septembrie 1997	15
★			
		129. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	15
		131. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	16

DECRETE ŞI LEGI**PREŞEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Instrumentului de amendare a Constituţiei Organizaţiei Internaţionale a Muncii, adoptat de Conferinţa Generală a Organizaţiei Internaţionale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997**

În temeiul art. 91 alin. (1) şi al art. 99 din Constituţia României, precum şi al art. 1 şi 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea şi ratificarea tratatelor,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Instrumentul de amendare a Constituţiei Organizaţiei Internaţionale a Muncii, adoptat de Conferinţa Generală a Organizaţiei Internaţionale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997, şi se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituţia României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Bucureşti, 10 martie 1998.
Nr. 91.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAŢILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Instrumentului de amendare a Constituţiei Organizaţiei Internaţionale a Muncii, adoptat de Conferinţa Generală a Organizaţiei Internaţionale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Instrumentul de amendare a Constituţiei Organizaţiei Internaţionale a Muncii, adoptat la cea de-a 85-a sesiune a Conferinţei Generale a Organizaţiei Internaţionale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 1 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 29 martie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR,
PAULA IVĂNESCU

Bucureşti, 15 aprilie 1999.
Nr. 60.

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ A MUNCII

INSTRUMENT PENTRU AMENDAREA CONSTITUȚIEI ORGANIZAȚIEI INTERNAȚIONALE A MUNCII

Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de către Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și reunită acolo în ziua de 3 iunie 1997, în cea de-a 85-a sesiune a sa, după ce a decis să adopte o propunere de amendament la Constituția Organizației Internaționale a Muncii, chestiune ce face obiectul celui de al 7-lea punct de pe ordinea de zi a sesiunii, adoptă la 19 iunie 1997 Instrumentul pentru amendarea Constituției Organizației Internaționale a Muncii, care va fi denumit *Instrument de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, 1997*.

ARTICOLUL 1

Începând cu data intrării în vigoare a prezentului instrument de amendare, articolul 19 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii va fi amendat prin inserarea, după actualul paragraf 8, a unui nou paragraf, după cum urmează:

„9. La propunerea Consiliului de administrație, Conferința poate să abroge, cu o majoritate de două treimi din numărul voturilor delegaților prezenți, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, orice convenție adoptată, dacă se consideră că aceasta nu mai are obiect sau că nu mai contribuie la îndeplinirea obiectivelor Organizației.“

ARTICOLUL 2

Două exemplare autentice ale prezentului instrument de amendare vor fi semnate de președintele Conferinței și de directorul general al Biroului Internațional al Muncii. Un exemplar va fi depus la arhivele Biroului Internațional al Muncii, iar celălalt exemplar va fi înmânat secretarului general al Națiunilor Unite în scopul înregistrării, conform art. 102 al Cartei Națiunilor Unite. Directorul general va trimite o copie certificată conformă de pe acest instrument fiecărui membru al Organizației Internaționale a Muncii.

Președinta Conferinței,

Olga Keltosová

ARTICOLUL 3

1. Ratificările sau acceptările formale ale prezentului instrument de amendare vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care îi va informa pe membrii Organizației Internaționale a Muncii în legătură cu acestea.

2. Prezentul instrument de amendare va intra în vigoare în condițiile prevăzute la art. 36 din Constituția Organizației Internaționale a Muncii.

3. La intrarea în vigoare a prezentului instrument de amendare directorul general al Biroului Internațional al Muncii îi va informa despre aceasta pe toți membrii Organizației Internaționale a Muncii, precum și pe secretarul general al Națiunilor Unite.

Textul precedent este textul autentic al instrumentului adoptat în bună și cuvenită formă de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la cea de-a 85-a sesiune a sa, care s-a ținut la Geneva și care a fost declarată închisă pe data de 19 iunie 1997.

În cunoștință de aceasta, documentul a fost semnat la 20 iunie 1997 de către:

Directorul general

al Biroului Internațional al Muncii,

Michel Hansenne

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Instrumentului de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, adoptat de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Instrumentului de amendare a Constituției Organizației Internaționale a Muncii, adoptat de Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 19 iunie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 aprilie 1999.
Nr. 117.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supun spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și Protocolul anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 10 noiembrie 1998.
Nr. 381.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și Protocolul anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 martie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 martie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ADRIAN NĂSTASE

București, 15 aprilie 1999.
Nr. 63.

CONVENȚIE**între România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor sale politice ori administrative, al autorităților locale ori al unităților administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul sau pe capitalul total ori pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe fondul total de salarii plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică prezenta convenție, sunt, în special:

- a) în cazul României:
 - (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
 - (iv) impozitul pe venitul agricol; și
 - (v) impozitul pe dividende
(denumite în continuare *impozit român*);
- b) în cazul Portugaliei:
 - (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (ii) impozitul pe venitul corporației; și
 - (iii) suprataxa locală la impozitul pe venitul corporației
(denumite în continuare *impozit portughez*).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc despre orice modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul *România* înseamnă România, iar atunci când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional, cu privire la explorarea și la exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

b) termenul *Portugalia* înseamnă teritoriul Republicii Portugheze, situat pe continentul european, arhipelagurile Azore și Madeira, marea teritorială respectivă și orice altă zonă în care, conform legilor Portugaliei și dreptului internațional, Republica Portugheză are jurisdicție sau drepturi suverane cu privire la explorarea și la exploatarea resurselor naturale ale fundului mării și subsolului și ale apelor supraiacente;

c) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Portugalia, după cum cere contextul;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă grupare de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, o aeronavă sau un vehicul rutier exploatat de o întreprindere care are locul conducerii sale efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

- (i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în cazul Portugaliei, ministrul finanțelor sau directorul general al fiscalității ori reprezentantul său autorizat;

i) termenul *național* înseamnă:

- (i) orice persoană fizică având cetățenia României, în cazul României, și orice persoană fizică având naționalitatea Portugaliei, în cazul Portugaliei;
- (ii) orice persoană juridică, asociație sau altă entitate având statutul în conformitate cu legile în vigoare într-un stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea acestei convenții la o anumită dată de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acea dată, în baza legislației acestui stat, cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică și orice interpretare dată conform legislației fiscale aplicabile a acelui stat prevalează față de înțelesul care este atribuit acestui termen de alte legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat ca urmare a domiciliului sau rezidenței, a locului de conducere sau a oricărui alt criteriu de natură similară. Totuși această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau din capital situat în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau dacă nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau dacă nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcție ori de instalare constituie un sediu permanent numai dacă durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau al livrării de produse sau de mărfuri care aparțin întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri care aparțin întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau al livrării;

c) vânzarea de produse sau de mărfuri care aparțin întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare ocazionale, când produsele sau mărfurile sunt vândute în decurs de o lună de la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri care aparțin întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătititor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate la lit. a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătititor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în acel stat, în legătură cu orice activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor acelui paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, cu excepția reasigurărilor, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate

acolo, prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau prin orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau dreptul de a exploata zăcămintele minerale, izvoarele și ale resurse naturale; navele, aeronavele și vehiculele rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenite din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor obținute din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

5. Prevederile anterioare ale acestui articol se aplică, de asemenea, veniturilor obținute din proprietăți mobiliare sau veniturilor obținute din servicii legate de utilizarea sau de dreptul de a utiliza proprietăți imobiliare, care, conform legislației fiscale a statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate, sunt asimilate veniturilor obținute din proprietățile imobiliare.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo.

Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci în fiecare stat contractant se atribuie acelui sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 al acestui articol nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; totuși metoda de repartizare adoptată trebuie să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră că este situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuilalt stat contractant;

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat — și impune în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, în cazul în care condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri când acel celălalt stat consideră modificarea justificată. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dividendelor. Prevederile prezentului paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este o societate care, pentru o perioadă neîntreruptă de 2 ani anteriori plății

dividendelor, deține direct cel puțin 25% din capitalul social al societății care plătește dividendele, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor.

4. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din acțiuni, din acțiuni sau din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare de dividende.

5. Prevederile paragrafelor 1—3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau a cazului în care deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat, și nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenite din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenite dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat:

a) dacă debitorul unei astfel de dobânzi este guvernul aceluși stat, o subdiviziune politică sau administrativă, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia; sau

b) dacă dobânda este plătită guvernului celui alt stat contractant, unei subdiviziuni politice sau administrative, unei autorități locale sau unei unități administrativ-teritoriale a acestuia ori unei instituții sau organism (inclusiv o instituție financiară) în legătură cu orice finanțare acordată de ele în baza unui acord între guvernele statelor contractante; sau

c) în legătură cu împrumuturile sau cu creditele făcute de băncile centrale ale statelor contractante și de orice altă instituție financiară controlată de stat și care finanțează activități de afaceri în exterior, care pot fi convenite între autoritățile competente ale statelor contractante.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni sau din titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1—3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică sau administrativă, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau de acea bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primatorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel, inclusiv cele în natură, primite pentru folosirea sau pentru concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, asupra transmisiilor prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologii similare folosite pentru emisiunile destinate publicului, asupra oricărui patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea ori dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică sau administrativă, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câştiguri de capital

1. Câştigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăţilor imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câştigurile provenite din înstrăinarea proprietăţii mobiliare care face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietăţii mobiliare care ţine de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câştigurile provenite din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câştigurile provenite din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere exploatare în trafic internaţional sau a proprietăţilor mobiliare, necesare pentru exploatarea unor asemenea nave, aeronave sau vehicule rutiere, sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câştigurile obţinute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acţiunilor sau a altor participări similare într-o societate ale cărei active sunt formate, în totalitate sau în principal, din proprietăţi imobiliare situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel stat.

5. Câştigurile provenite din înstrăinarea oricăror proprietăţi, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unor servicii profesionale sau a altor activităţi cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, cu excepţia următoarelor situaţii, când aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat contractant:

a) dacă rezidentul dispune în mod obişnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul desfăşurării activităţilor sale; sau

b) dacă rezidentul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, care începe sau se termină în anul calendaristic vizat.

În situaţiile la care se face referire la lit. a) sau b), venitul poate fi impus în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din el care este atribuibilă bazei fixe sau care este obţinută din activităţi desfăşurate în perioada în care rezidentul a fost prezent în acel celălalt stat.

2. Expresia *servicii profesionale* cuprinde, în special, activităţile independente de ordin ştiinţific, literar, artistic,

educativ sau pedagogic, precum şi exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist şi contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16 şi 18—21, salariile şi alte remuneraţii similare, obţinute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remuneraţiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remuneraţiile obţinute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menţionat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, care începe sau se termină în anul calendaristic vizat;

b) remuneraţiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează şi care nu este rezidentă a celuilalt stat; şi

c) remuneraţiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remuneraţiile obţinute pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave sau al unui vehicul rutier exploatat în trafic internaţional pot fi impuse în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remuneraţiile membrilor consiliului de administraţie

Remuneraţiile şi alte plăţi similare, primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administraţie sau al oricărui organ similar al unei societăţi care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artişti şi sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 şi 15, veniturile obţinute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt: artiştii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpreţi muzicali sau ca sportivi, din activităţile lui personale, desfăşurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activităţile personale desfăşurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau

sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, veniturile menționate în acesta vor fi scutite de impozit în statul contractant în care este exercitată activitatea artistului de spectacol sau a sportivului, cu condiția ca această activitate să fie finanțată în cea mai mare parte din fonduri publice ale acestui stat sau ale celui alt stat ori ca activitatea să fie exercitată în cadrul unui acord cultural sau al unei înțelegeri între statele contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori administrativă, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau subdiviziunii, autorității sau unității, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a aceluși stat și:

(i) este național al aceluși stat; sau

(ii) nu a devenit rezident al aceluși stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori administrativă, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluși stat sau subdiviziunii, autorității locale sau unității sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezident și național al aceluși stat.

3. Prevederile art. 15—18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensii, plătite pentru serviciile

prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o subdiviziune politică sau administrativă, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Profesori și cercetători

1. Remunerația primită pentru predare sau cercetare științifică de către o persoană fizică care este sau a fost imediat anterior vizitării unui stat contractant rezident al celui alt stat contractant și care este prezentă în primul stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani, în scopul cercetării științifice sau pentru predare la o universitate, colegiu, instituție de învățământ superior, instituit de cercetare sau la un alt institut similar acreditat de guvernul celui alt stat contractant, va fi scutită de impozit în primul stat, cu condiția ca toate aceste entități să aibă caracter nonprofit.

2. Prevederile paragrafului 1 ale acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau un practicant care, imediat anterior vizitării unui stat contractant, este sau a fost rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau al pregătirii sale vor fi scutite de impozit în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara aceluși stat.

2. Remunerația plătită unui student sau practicant rezident al unui stat contractant pentru scopurile la care se face referire în paragraful 1 și obținută ca urmare a unei activități salariate desfășurate în acel celălalt stat nu va fi impusă în acel celălalt stat, dacă nu depășește 3.000 de dolari pe an în timpul unei perioade care nu depășește 2 ani de la data primei lui sosiri, cu condiția ca această activitate salariată să fie direct legată de studiile sale.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acest stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenite din proprietățile imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii

independente, printr-o bază fixă situată acolo, și dacă dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții și care provin din celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Capitalul

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare care aparțin unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave și vehicule rutiere, exploatate în trafic internațional, și din proprietățile mobiliare care țin de exploatarea unor asemenea nave, aeronave și vehicule rutiere este impozabil numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în celălalt stat contractant, primul stat menționat va recunoaște:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în acel celălalt stat;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în acel celălalt stat.

Această deducere, în ambele cazuri, nu va depăși totuși acea parte din impozitul pe venit sau pe capital, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Când, în conformitate cu orice prevedere a acestei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Portugaliei este scutit de impozit în acest stat, Portugalia

poate, cu toate acestea, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau pe capitalul rămas al acestui rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali celui alt stat aflați în aceeași situație, în special în legătură cu rezidența. Independent de prevederile art. 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor celui celălalt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire și reducere, în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți, efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant, se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este, integral sau parțial, deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Independent de prevederile art. 2, prevederile prezentului articol se vor aplica impozitelor de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, din cauza măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la data primei notificări a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte formate din ele sau din reprezentanții lor, pentru a ajunge la o înțelegere, în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante, referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, cu aplicarea sau cu urmărirea impozitelor ori cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau un secret profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante își vor comunica reciproc faptul că au fost îndeplinite cerințele constituționale pentru intrarea în vigoare a acestei convenții.

2. Convenția va intra în vigoare la data ultimei notificări la care se face referire în paragraful 1 și prevederile ei se vor aplica:

a) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, faptul care le generează să apară la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezenta convenție intră în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite, cum ar fi impozitul pe venitul obținut sau pe capitalul deținut la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezenta convenție intră în vigoare;

b) în cazul Portugaliei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, faptul care le generează să apară la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului imediat următor celui în care convenția intră în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite, cum ar fi impozitul pe venitul obținut sau pe capitalul deținut în anul fiscal care începe la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului imediat următor celui în care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de unul dintre statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța convenția, pe canale diplomatice,

dând o notă de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic care urmează după o perioadă de 5 ani de la data la care convenția intră în vigoare. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, faptul care le generează să apară la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite, cum ar fi impozitul pe venitul obținut sau pe capitalul deținut la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată;

Pentru România,

Lazăr Comănescu,

secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe

b) în cazul Portugaliei:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă, faptul care le generează să apară la sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite, cum ar fi impozitul pe venitul obținut sau pe capitalul deținut în anul fiscal care începe la sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 16 septembrie 1997, în două exemplare originale, în limbile română, portugheză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Portugheză,

José Alberto Rebelo dos Reis Lamego,

secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe

PROTOCOL

La data semnării Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, încheiată între România și Republica Portugheză, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de statele lor, au convenit asupra următoarelor prevederi care fac parte integrantă din convenție:

1. La articolul 2

În situația în care orice stat contractant ar introduce un impozit pe capital cu bază mondială, statele contractante se vor consulta reciproc pentru a lărgi sfera de aplicare a convenției prin includerea acestui impozit.

2. La articolul 10 paragraful 4

Termenul *dividende*, în cazul Portugaliei, include profiturile atribuite unei asociații pentru participare la profituri.

3. La articolul 11 paragraful 3 lit. c)

Autoritățile competente ale ambelor state contractante vor face un schimb de liste cuprinzând entitățile la care se

face referire în paragraful 3 lit. c), după semnarea și înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții.

4. La articolul 25

Prevederile acestui articol nu vor împiedica aplicarea dispozițiilor legislației fiscale a unui stat contractant referitoare la subcapitalizare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol.

Semnat la București la 16 septembrie 1997, în două exemplare originale, în limbile română, portugheză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Lazăr Comănescu,

secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe

Pentru Republica Portugheză,

José Alberto Rebelo dos Reis Lamego,

secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției
dintre România și Republica Portugheză
pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital
și a Protocolului anexat, semnate la București
la 16 septembrie 1997**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Portugheză pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului anexat, semnate la București la 16 septembrie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 aprilie 1999.
Nr. 120.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind rechemarea unui ambasador**

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — La data de 31 mai 1999 domnul Ioan Voicu se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Thailandei și în Republica Democrată Populară Laos.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 21 aprilie 1999.
Nr. 129.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Constantin Petre se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Tunisiană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 23 aprilie 1999.
Nr. 131.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.